

GORE SRCA

V J E R S K I T J E D N I K

GOD. III.

ZAGREB, 25. TRAVNJA 1948.

BROJ 15

TROSTRUKA VEZA

Toliko puta smo vidjeli bravare ili pokrivače krovova privezane oko pasa. Privede se, kad rade na strminama i visokim krovovima ili tornjevima. Privede se zato, da im se ne zamagli u glavi, ne zavrти u mozgu, ne omakne nogu i ne padnu u provallju i ne stradaju životom. I na če pasti, osim ako se netko sam hotimice odveže i hoće da si skonča život.

Tako je to i u vjerskom životu. Čovjek se diže do najveće visine, do vrhunarskih vrhunaca, do vječnoga Sunca, nekajernoga Božja. Da mu se što za ne dogodi, sam Bog ga je povozao čvrstom pojasom, koji se zove vjera. Ona je čovjeku tako prirođena, kada što je lijet ptići, plivanje labudu, hrana životinji, voda ribi, zelenilo travi, kiša zemlji, zvijezde nebou, sunce i mjesec cijelokupno prirodi, sve misi Bogu, svome Stvoritelju.

I kada ne bi bilo objave Božje, koja nam potpuno odgovara na sva pitanja, koja zanimala naš razum, naše čekanje i našu volju, i onda bi nas prirođena vjera nosila na svojim krilima i vezala blizu blje, dva svijeta i dvije volje. Tako je to i bilo prije objave Božje kod starijih poganskih naroda, pa makar pogrešno i zakazano, a često i vrlo smiješno. To su i oni sami uvidali, pa su čeznuli za objavom Božjem.

Vjera već dva blje, Boga i čovjeka. Oni se medusobno traže. Ljudska naime duša osjeća, kako te laskavstvo znademo, da je stvorena za nešto više i vječno, za svoga Stvoritelja i Božju, i da Ga ona može i tražiti i naći. To je već narav ljudske duše. Najbolje nam to posvjedočuju nevin dječaci. Čim malino dolaze u razumu, njima je najprirodniji i najumljniji razgovor o Bogu. Najjasnije im je, da je On sve stvorio i svime upravlja. Da dobre nadražuje, a zlo kazni. Ljubav, koja je poohranjena u ujihovoj duši, treba samo buditi, a ne treba je tek stvarati. Njima je priroda čekanja, da o Bogu što više čuju i znadu. Ona ga traže i nalaze svagdje i u svemu.

Tako je dakle od rođenja pa do groba sav ljudski život ispunjen traženjem Božje i onoga, što je Božje. Već je veliki francuski filozof i matematičar Paaskal (1623.-1662.) rečeno: »Mi ga ne bismo mogli ni tražiti, kad ga već uistinu ne bismo našli.«

Mi smo Ga već našli: On živi u našoj savjesti. Tamo je Njegovo prijestolje, iz koga nam govori: »Ja sam Gospodin, Tvoj Bog, nemaj drugih bogova uz mene. On nam se objavljuje u velikoru, dalekom svijetu prirode. To je Njegov dom, i Njegovo najljepše, živo svetište. Tamo Ga može naći svatko, tko ga pravilno i uslijbio traži.«

Već dijete tako rado pita majku: »Gdje stanuje dragi Bog?« A mafka unire prstom prema zlatnim zvjezdicama i plavom nebeskom svodu: »On-

dje je gore dragi Bog sa svojim anđelima i svećinicama. I nitko ne može više kazati. Mnogobrojni su putevi i tragovi, koji nas vode k Bogu. Nema naimo velebnog djela bez umjetnika. Nema divnog svijeta bez razumna Stvoritelja. Nema Božjeg zakona u nama, bez mudroga Zakonodavca.«

Dašnaji su pak ljudi rado smatraju tek stražiteljima Bogom, jer mnogi misle, da je tek ovom našem vremenu taj posao namijenjen. Kas da svijet ne traži i ne otkriva Bog, ostatak postoji. Uspjesi pak tog traženja su tako jasni i sigurni, naročito nakon objave Božje, da bi se oni, koji još danas traže vjerske istine, prije moralni zvati obujguncima pred Bogom. Oni naime bježe pred osobnim Bogom i pred čitavom objavom Trojednoga Božja. A naš pak vjernici i naš čekanje i Bogom toliko zadovoljavaju razumnim razlozima osvijetljeni još k tomu eljutim Božjem, da smo prisiljeni pasti na koljene i reći: »Ti si jedini svet, Ti si jedini Gospodar, Ti jedini Najviši, Bože naš, Gospodaru neba i zemlje!«

LITURGIJSKI ZIVOT

Nekoliko misli o Misalu

Koliko smo samo puta vidjeli Misal na olataru! Ne smije ta knjiga za nas biti knjiga sa sedam pečata? To nije knjiga samo za svećenika, to je knjiga, koja priznaje Crkvu, jer ona nema nikakve tajne napisane na njoj.

Zelimo li shvatiti sv. Misu, moramo i Misal razumjeti.

Misal je sveta knjiga. Svetla je zbog svoga eljta. On služi za svetu Žrtvu. Bez njega se ona ne može obaviti, bez njega ne može svećenik vršiti svoju svetu službu.

U najstarija vremena Apostoli su mogli biti bez njega, jer su oni sami bili knjiga. Oni su vršili obrede, kako ih je Isus naučio. Od Apostola je Crkva preuzeila sve molitve i obredne obrasce, kao vjernu i svetu predaju.

Misal je svet i zbog svoga sadržaja, jer su u njemu riječi iz Svetog Pisma. U njemu su dijelovi, koji su neprimenjivi, kao molitva na Stepenicama, Slava, Vjerovanje, molitve kod Preverte i Predslavlja, a osobito molitve prije i poslije Preverte, koje se zovu jedinim imenom Kanon.

Misal je jedno i najbolji kalendar. To je kalendar blagdana i svetkovina Crkve, na godinu u njemu počinje Adventom. U

njemu ima i zavjetnih Misal, u njemu su obrazci za radne dane, te za privatne svećane prigode, kao što su posveta kuće, izbor i krunidba Pape, zatim one, koje se odnose na razne prigode života, kao što je smrt, bolest i tome slično. Misal je lijepa knjiga, to je najljepši molitvenik, koji mi kažeći posjedujemo. Njegov današnji oblik utvrđen je od Tridentinskog crkvenog sabora iz god. 1570. Misal je službeno molitvena knjiga cijele Katoličke Crkve. Iz Misala može cijela Crkva. U sve ove odluke, Misal je najbolja pjesmarica. U njemu se nalaze razne Koraliće molitve. Slično je i sam Krist na Posljednjoj Večeri pjevao, kao što čitamo u Matjeju Evandelu 26, 30. Njirnata je lijepo jednostavnost ovih pjesama i punina njihova zanosa.

Misal je uz Novi Zavjet Kristova knjiga. O Kristu nam svaki redatelj govori u Misalu i Evanđeljima i Poslanicama, to su vlastite Njegove riječi. U jednu riječ u Misalu je sve povezano s Njegovim imenom, pa zato pravomo možemo kazati, da je Misal sveta knjiga. Zato Mi sal mora postati i naša duhovna svojina. On će nas najbolje naučiti lepotama vjeće i molitve i uvjeriti u istinitost Njeve nauke. Misal je preveden i na hrvatski jezik.

Kršćansko veselje

Uvedena i osmijesila u životu sv. Franje Asiškog nisu bili samo izrazi njezina zanosa za ljepote u životu, nego su bili i odraz njegove unutrašnjosti. Sv. Franjo je pravi predstavnik kršćanske duševne vrednosti. Ipač on je svoj kršćanski optimizam crpo u svojoj neobuhvatnosti, u samozaujati i razvijenom ljubavlju, prema blžnjemu. Bio je to život pun unutrašnjosti svjetlosti, a ne blaga čud čovjeka, koji vedro i bezbjedno prolazi kroz život bez ikakve odgovornosti.

Sv. Franjo je volio i zdrav humor. Volio je smijeh pun zdravja, kao što su taj isti smijeh voljeli toliki svećeni u njemu vidjeli drugo, nego izraz vrednih strana same duše, čvrstoće svoje vjere.

Veselje naše duše postizavamo na više načina, ali je sigurno najljepnije, da se u sebi posjedujemo svoj mir, da smo lamtrili svu našu dugovanja prema Bogu. »Veselje je pratiti vrlinu i dobrote: — piše sv. Bazilije, a Louis Veuillot tvrdi: »Ako čovjek želi biti sretan, mora živjeti po zapovijedima Božjim. — Kad se francuski pisac F. Coppee obratio, posjetio je Suluy Prudhomme, koji je ležao na smrtnoj posteli. Suluy

»Krist uskrsnuo od mrtvih više ne umire, smrt više ne vrla nad Njima, Alleluja!«

Iz današnjeg misla

DUHOVNOG ŽIVOTA

Put k savršenoj vjeri

1. Prvi je put, kojim ćemo doći do vjere, da za nju Božji srđano i ustrojno gojimo. Savršena vjera je na posebni način da Božji, jer ovisi o višem nadnaravnom svijetu, koji rasvjetljuje razum, da može spoznati nebeske istine, i o počinomagniču, koje je u volji, a početku razum, da prihvati istinu. To više nadnaravnog svijetlo i poticaj volje nije dužan Bog da nam po ikome pravu daje, nego je to dar milosti njegove, pa zato moramo za te darove moliti. Kad govorimo o savršenoj vjeri, ona ovisi o čestitom Božju svjetlu: o daru razuma, o mudrosti, znanju i savjetu, jer jedino po ovim darovima postaje čovjek sposoban, da božanske stvari jasno razumije, da ih na spasosnoj putnici s vrhunarskim stanicama jedino kao sredstvo spaša, i napokon da svoja djela i propuste ispravno usmjeri za svoje posvećenje. Ovi darovi nadež da stvarno u duši, dok je ona u milosti posvećujuće. No da oni i djeluju i proizvedu one svete učinke, potreban je poticaj s strane Duha Svetoga, a za taj poticaj moramo uvijek moliti. Ako dakle mi i imamo vjeru, molimo s apostolima (Luka 17, 5): »Gospodine, umroši nam vjeru! ili s osem bolesna dječaka u Evandelu: »Vjerujem, Gospodine, pomogni vjeri mojoj! (Marko 9, 23).«

2. Drugi je put do savršene vjere: često probudiću tim vjere. Svaka se krest postupi, kada i svaka vještina, stice vježbon. Vjera se stiče čestim buđenjem vjere. Tako sv. Ambrož i sv. Augustin preporučuju, da često, pažljivo i pobožno molimo Vjerovanje Apostolsko, u kom su sadržane najljepchine istine naše vjere. I premda je netko ne znam kako napredovao u kreplostima, potrebno je ipak, da stalno učvršćuje temelj savršenog života, a to je vjera. Sv. Anton pustinjak je još na samrti opominjan učenike, da budu čvrsti u vjeri.

3. Treći je put do savršene vjere: vršiti krepošnu djelu. Po njima se vjera ozivljava, a bez njih ona gina i nestaje. »Tko kaže, da poznaje Bogu, a zapovijedi Njegove ne drži, lažac je! (I. IV, 2, 4). Bes dobiti djela, može dovdje vjera da postoji, ali tada je ona neplodna, od male koristi za vjerski život a od nikakve za kršćansku savršenosć. Što je pak dobiti djela, to ona više ozivljuju, jačaju i usavršuju vjeru. Vjera jačaju naročito djela ljubavi, odricanja, poniznosti i počnosti.

RIJEC LITURGIJA

Liturgija je grčka riječ, a starci Grči označavali su njome javnu službu državljani načelnika Kršćani su u prvom stoljećima upotrebljavali riječ liturgija počešće za vjerske obrede, a osobito za sv. Misu. Kod pravoslavnih liturgija danas označuje samo sv. Misu, dok na kršćanskom zapadu liturgija označuje sve Svetе obrede javnog bogoslužja.

VESELJE LITURGIJE

ga upita: »Je li istina, Coppee, da ste se obratili na katolicku i postali pravokršćani katolikom? — »Oh, da! — odgovori Coppee — »i u katolickom sam našao veliko veselje i pravo srezenje.«

Značaj je kršćanstva trajno veselje. Ima je jednom kazao svojim učenicima: »Nemojte biti kao llicemjeri, žalosici! (Mat. 6, 18). Sv. Pavao Klječ one poznate riječi: »Veselite se uvježk u Gosподinu! (Filip. 4, 4). To nam svoja vještina i sveta Crkva ističe neprestano preko crkvene godine od Dođenja, Božića, Uzakrsnica, Uzašača do Duhova,

»GORE SRCA«

Jedini Neovisan

Zaista je veoma velika čežnja ljudskoga duha, da bude neovisan i slobodan. I po-nose se oni, koji mogu to o sebi kazati. I na veliko se hvale i uzdrži. Ali moramo iskreno priznati, da je to samootvariana, I sam seba var, koji misli, da je samostalan i neovisan. Jer čovjek biti, znači ovisan biti. To nam jasno kaže već i ta činjenica, što niti korič kruha ne možemo prenesti našim ustima, da nije kod tega sudjelovalo tako ljudi, najražljivijih stala, koji su radili kod njezina spremanja, prije nego li je do naša došla.

Samo je jedini vječno neovisan Bog. On nikoga ne treba. A Njega svi trebaju. Kad ga ne bi trebali, ni bi bili ni za Njega ni proti Njega. Ne bi o Njemu uopće govorili, kao što se ne govorii o onomu, koga nema, pa mu onda ni imena nema. Nazivaju ga ništicom. A ništici nitko ni ne ljubi, ni ne paje; ni ne postaju ni ne prezire, zato jer je ništica; ne postoji, pa se o njoj nitko ni ne stara niti se za nju brine.

A o Njemu se vodi računa danas i sutra, mjesecima i godinama, stoljećima i vječnjima, jer On je neprestani jest. I ave je o Njemu ovisan, a On nije ni o kome ovisan. On ne treba ni zvezdanog reba, ni mukotrpne zemlje. Ni čovjeka niti drugih stvorova. Ni njihove hvale ni zahvale. On je sam sebi dostatan. On je potpuno neovisan.

Samo Ga je jedino sputalo i vezalo. A to je Njegova božanska Ljubav. Zbog nje je postao u potpunosti svoj neovisnosti božanski ovisan. Kao druga božanska osoba ovisan je o svojoj zemaljskoj majci i o Njelinj njezi. On se Njegova pokorava i kao dijete i kao dječak i kao mladić. S Njom je i On ovisan o mjesnim starješinama i njihovim ograničenim građanskim nazorima. Kao zrlo muk u svom javnom životu On je ovisan o stotini raznih vjerskih rabinlikih propisa. A kod nasilnoga svršetka svoga života ovisan je o balvanima križe, na koje je bio plitribi.

A sada u svom novak sakralnom životu ponovno je svestrano ovisan. Ovisan je o posvetnim riječima svećenika. A onda počiva nepomično u kaležu krušniku.

Ovisan je o liturgijskim propisima i zahjevima vjernika kod sv. Pričest. Ovisan od bolesnika po bolničkim sobama.

Ovisan od slijedjija, koji Ga sile da slazi u nedostojnu srca. I često s Njime nedostojno postupaju.

Ovisan je od provalanika, koj znadi danju ili noću prolomiti Svetohraniste u crkvu i porazbacati posvećene Hostije bilo kuda. A On, beskončano slobodan i neovisan, leži u prahu i nečistoti; povezan svojim pričikama čeka, dok netko ne dođe da Ga pridigne.

I tako vječno neovisan, ovisan je samo zbog ljudavi prema čovjeku.

O čudo Božje ljudavi, koje vječno Neovisno spuštač božanskim vezama ljujavi prema čovjeku! Zbog te ljujavi postaje Neovisni Krist na Gospodin ovisan na ljudski neproutičav način, ali shvatljiv neograničenom Božjem razumu i moći. Neovisan je, jer je Bog. A ovisan je, jer je On neovisni odabro ograničenje kruha, da se tako svega dade ograničenom čovjeku putniku na ograničenoj zemlji.

O čuda nad čudesima! Tko bi mogao biti prema Tebi hladan i ravnodušan, kad ga jedino Ti možeš učiniti ograničeno neovisnim na zemlji, a potpuno i zaувjež neovisnim u beskršnju neovisnom Biču Božjem u nebeskoj domovini!

U LOUVAINU (Luven, Belgija) održan je prošlog mjeseca međunarodni kongres misijskoga djela. Prisutstvovali su brojni zastupnici.

VJEROUCITELJI SVJETOVNJACI Kako smo već pisali u našem listu, u Francuskoj postoji velika očekivanja u svećenstvu. I ako po broju počinaca u sjemeništima i bogoslužjama postoji nacija, da će ta nestaćuća biti smrtna, ipak se francuski katolički brani, da bi, barem za prvi mah uklonili nedostatak vjerske potuke. Radi toga je na katoličkom sveučilištu u ovojem vjeročitljivim tečaju za katoličke visokoškolce, koji će se spremati za vjeroucitelje.

Apologetski kutić

Kako će izgledati uskrslo tijelo?

Sv. Augustin u svom djelu »O Božjoj državi raspravlja, među drugim prevažnim pitanjima, i o potpunosti i nepotpunosti uskrsnoga tijela.

Ne samo, da će uskrsnuto tijelo, nego ce nu se kod uskrsnuta dati sve ono, što spada na narav tijela. Stovše, da će mu se i ono, što spada na ure i nakit tijela. Na uskrsnuto tijesnina ne će biti ništa manjkavo. Ako je koje tijelo za zemaljsku životu bilo odveć ugođeno i debelo, kod uskrsnuta ne će užeti sav teret, nego će svršnu debeljinu kao nakazu obdržati.

Naprotiv, koje je tijelo bolesti ili starost oblasnika i istrošla, božanska će ga moć Kristova ispuniti i osježiti. Isus Krist će nam kod uskrsnuta: »Samo vratiš tijelo, kakvo je bilo, nego će nam i na samom tijelu vratiš sve ono, što je bijeda i usta. Božja Providnost vodi brigu i o naši kosi na glavi. Savezno s time veli Sveti Pismo: »Vama je i svia kosa na glavi izbrojena. (Mt 10: 30). A sv. Augustin dodaje, da je izbrojena ona kosa, koja će se kod uskrsnuta čovjeku vrati. Neće namo uskrsnuto tijelo užeti svu kosa, koju je za zemaljsku životu imalo, nego samo onu, koja će mu služiti kao ukrašen.

Priema tomu sv. će se udoviti kod uskrsnuta obnoviti, jer spadaju na istovjetnost ljudske naravi. Tko se radio slijep, ili je tijekom života uslijed bolesti ili nesreće izgubio vid, vratio će mu se oči sasvim zdrave. Tko je bio glijh ili hrom, uskrsnuto će sa zdravim udoviti tako, da nigdje ne će biti ni traga kakvom nedostatku ili bolesti. Tko je bolovao od bako kakve negode, uskrsnuto će u potpunom i savršenom tijetu. Duša naime: ljudska teži po svojoj naravi za zajedničkim životom s tijelom i to ne s kavkim god tijelom, nego sa sasvremenim tijelom. Duša teži da živi s tijelom, koje posjeduje sve vlastištvo tijela – koje je cijelo, potpuno i savršeno, ali ne manjkav i nakašno. Gledajte i promatrajte, koliko tripi duša, ako je za zemaljsku životu tijelo, s kojim kiva, slijepo, hromo, bez ruke ili noge, ako je slijepo ili padavice, ako je nerazumljivo razvijeno, odveć mršav ili debelo, i slično. U prekrogobnom blazonem životu će se sve težnje naše duše zadovoljiti i prema tome i težnje duše za potpunim i savršenim tijelom. Inače duša u preko-

grobnom životu ne bi bila sretna. Tako sudi o potpunom sreću ili blaženstvu čisti naravnog razuma. A sveti Oče navode i ovaj razlog: Uskrsnute jednako kao i stvarna spada mođu osobitu Božju djelu. Kao što je na početku kod stvaranja sve bilo savršeno, što god je Bog stvorio, tako će savršeni biti sve i na svršetu svijeta kod uskrsnuta. Za sve, što god je Bog stvorio, veli Sveti Pismo: »I vi vidje Bog, da je bilo dobro.«

Za svete Mučenike sv. Augustin izrije kom naglašuje, da će uskrsnuti sa svim i potpunim udovima. Jednomu su odsećom ruke, drugemu noge, ili su mu iskopane oči, ili odsećena glava. Gdje je na svijetu jedna ljudska pamet, koja bi bila sposobna izbrojiti sve muke i sva mucišta, kojima su bili mučeni mučenici? Kod uskrsnuta ne će biti sveti Mučenik bez tih udova, jer bi to bila nakaza za tijelo. Kad bi uskrsnuli bili bez tih izgubljenih udova, to bi znalo, da bi oni, kojima je glava odsećena, uskrsnuli bez glave, što je nezgodno i pomisli. Ali će i na uskrsnuto tijesnina kod svetih Mučenika ostati bratogzije od mačeva i nožova, kao i kod uskrsnula Krista, i bit će slijajem od zlata i dragoga kamenja. Bratogzine će im biti na čast i ponos, i vječnim svjedokom bili i muka, što su ih podnijeli za Boga i kršćanstvo.

I kod prekopljeti će tijela uskrsnuta sa svim udovima, makar su tako za života svojim krvnjom izgubili. Svemom će im Božja vratiš sve udove ne za nagradu, nego za kaznu. Vratit će im sve udove, da svj udovi u paklu, kako su za života na zemlji sve dušu pomagali u žudu. Kad kod uskrsnuta osuđenici ne bi uskrsnuli svu udovu, tada njihova kazna u paklu bi bila potpuna. Izostala bi im kazna onih udova, koji ne bi uskrsnuli kao što je kod blaženih potrebito da uskrsne tijelo sa svim udovima sretno blaženju, tako treba da i tijeli osuđenih uskrsne sa svim udovima, da tako trpe dušu i tijelo sa svim udovima, prema tome da kasne buđe potpune.

Nauka o uskrsnuto tijelu je nauka čišćega razuma i objave, nauka filozofije i svetoga blagoslovija. Blijdimo nam do svijetlom tijelom, da samo u dobru ponude dušu O možniji dobro, što je lijepo s dušom učeni na zemlji, ovisi slavi tijela kod uskrsnuta.

Načina o uskrsnuto tijelu je nauka čišćega razuma i objave, nauka filozofije i svetoga blagoslovija. Blijdimo nam do svijetlom tijelom, da samo u dobru ponude dušu O možniji dobro, što je lijepo s dušom učeni na zemlji, ovisi slavi tijela kod uskrsnuta.

PODLISTAK

Klevetalo

Nakon smrti austrijskog šaronačkog svećenika, u Štencu u Italiji trgovac imenom Giuliano Ferretti, s nadmuganjem Klevetalo, jer je imao najveći jezik, što ga je svijet vidi.

Dok je na najnovim prodavaju svoje knjizne, nije prestajao ni časak – tobože u razgovoru – rešetati kreplost, dobar glas i čast ovoga illi onoga.

Nije bio čovjek na dvadeset milja naokolo, koji bi izbjegao njegovoj zlobnoj mašt. Već je bio skrivil mnoge obiteljske razmazne i nepomirljive svađe među prijateljima.

Ali uprkos tome radoznaće žene a i radoznali muževi, rado su se simjali njegovom opadajućim pričinama i raznošaljih naokolo, dok je on, naslonjen bez strana na crkveni zid, pričao i klopotoval, namugnjući značajno.

„Hej, plemenita gospo, ne cete li kujpri malo ove damastne tkanine?“ Žena gospodinja Bartula, koja hoće da se svida pažu sašeg dragog kneza, naručila je ovakvu istu. Njen muž može da to platiti, zar ne?“ Zgodan je to sudac, vjere mi, i parnice ne prazne njemu džep. Čuo sam, kako je Gennaro Carbone morao platiti sto dukata, da izbjegne vježjalima...

„O kome tako govoriti, nevaljali krevetalo?“ oglaši se najčeštom netko otkraj trgovca.

Klevetalo se okreće i opazi čovjeku, odjevena u srednji habit, koji ga je odvadno mjerio pogledom punim arđebi i samostosti u isti mrah.

„Bog me čuo, Giuliano Ferretti nastavi redovnik tise. „Hoću, da zlo,

sto ga tvoji razgovori uzrokuju, postava ne amjesta vidljivo tvojim očima!“

„Idi budalo!“ ugleme radoznaće klevetalo, pa se okreće i produži svoje obično zlobno očnjavanje: „Kupite samio bez straha gospodo! Ja vam jačim, da vam ne ću prevariti. Nisam ja, kao Francesco Darone, koji u svoje vreće grana sipa kamenice...“

Ali dok je Izgovorjan, ugledao, kako mu zajedno s rješenicima iz istiju iznitočno malih crnih iscrpenih davola, koji navale na zemlju, ono tijelo, da je svinja od njih uđe u jedno uho žena, tako da je svaka prušla po dva davola.

Giuliano se grozno prestrašio ove pozvane, ali se nije usudio ništa reći, jer je opazio, da je jedino bio svjedok ovog čuda. Žene nisu mu primijetile, da su se davoli uvukli u njihove uši.

Modutin, dok je Klevetalo razmaznjavao o tome, na trgu su dolazili novi kupci kojima žene brže boje ispručile sve opakote klevete i laži, što su čule. Tadi Giuliano ugledao novo čudo, još strašnije nego ono prvo, iz istiju svake žene izletjelo je čitava četa zlodjuba, kojima nasmiješe u uši pridošće.

„Prokleti fratre!“ direkno Giuliano, ali pomalo uvidi, da su ti davoli zapravo njegovo djelo i da oni sad posvude uši učinak njegovih kleveta. Spodaje ga gržnja savijeti, i on poleti za redovnikom, koji je odlazio:

„Oče, vidim, da sam klevetalo bližnjega rasuo davole po gradu, ali ako priznam, da sam lagao, hoće li doći anđeli?“

„Pokušaj i vidjet ćeš, odvrati fratar.

Sveti organj

Dogodilo se, nekada davno, jedne pred-oljnje noći, kada oblacni sakrifici sve zvijezde, jer da se na daleko pogase sva svijetla.

Samo u pečini pod planinom živio je putnik, koji je čuvao sveti organj.

Neki bogataš priredio je, te noći gozbu za svoje prijatelje, da kada se naduće u tim, pošao je putniku pod planinu, da zapali luci na iskrli njegova organja.

Mudrac koji je tunaci ljudima tajne umjeća i sreće, pošao je lakoder na ovaj put, da doneše svjetlo.

I treći hodočasnici krenuo je za njima, a to je bio pjesnik, strmali, kojega još nisu poznavali i nisu se obazrili na njega.

Pustinjak primi sva tri putnika i dopustio, da on zapale svoje lude na svetlosti organja. Ali on ih upozorio, da su ova svjetlosti gasti, kada obasažo zloupcu a ragata se krasnim bljeskom pred istom.

Bogataš ne vjerova starcu putniku i radozino ponese zapaljeni luci u svoj rasjednom domu.

Za stolom čekali su ga prijatelji. Bili su ljudi, koji su mu laskali, hvatali ga i klanjali se njegovoj moći.

Svetjelot luci obasja njihova lumbena lica i njihove lukave oči i matuhom se ugasi.

I mudrac je dobio svoju luč, Duska, koju se sakupili pred njegovim vratom, ne strpljivo ispitivajući da im tumači čarobne tajne radišći.

Otvorio je, zakle, svoje knjige i donio zapise o svome razmišljanju, ali kada svjetlost dođuru ona slova, ugasi se u vazu.

Počednji luncosna, pjesnik, vratio se takoder u svoj dom.

Toga nije nitko očekivao, ali uza sve to samoču mu ne bijaše teška. U njegovoj sobi bilo je tako tih – zapravo je prevalo čitati put da doneši heš samo zato, da ove noći napisi pjesmu.

Prijeglo što će započeti, kleknuo je pred raspelom, a tada državom rukom napisao: Ljubav Bio je to nizvod pjesme, koju je čitava dana nosio u srcu.

Na dešnici je sasvim očekivao, ali kada se zavila domu lut je shnula krasnim bljeskom, kao da se razgjerilo.

ZAVOD ZA RELIGIJSKU ETNOLOGIJU osnovan je u Salzburgu na katoličkom sveučilištu, koje se izgrađuje postepeno prema konkretnim materijalnim mogućnostima osnivanjem novih katedara (četiri stolice) zavoda i fakulteta.

Tada Giuliano potreći k jednoj skupini, u kojoj je prepoznao nekoliko svojih slatatelja i povrće.

„Ne vjerujte, dobra čeljadi, u ono što sam vam pričao. Sve je to kleveta i očnjavanje!“ Gospoda Borona rajkare počinjava se žena, a njezin muž najpravđi sudac, a Francesco Darone nije nikad metnuo ni zrnu pješčju u svojoj robu... Ja Giuliano Ferretti, velim vam ruku, i molim ih za oproštenje, što sam vam ogovarao, a vama lagao.“

„Gle, gic, Klevetalo je poludio“, smrtilo je za svijet, „ili je možda previše arkano...“

A on je medutin očekivao, da će mu u isti učiličići četa anđela i različi se po tragu da tijera dvojice.

Ali samo jedan anđeo pojavit će pred njim, mu koliko se on derao.

Taj anđeo pristupio je šteteči k učiličiću, u kojemu su bili umrli davoli. Na svaku je učiličiću pokuo, ali nista mu nije odgovorilo, kao da su davoli zakrajući svih u njima.

Konačno anđeo uspije, da mu otvoriti jedno uho, i unide, Klevetalo se vedrao, ali anđeo izide sam i oče tražiti kod drugih boljih sreća.

A medutin Giuliano je gledao, kako se ave veće čete vragova mimo i prelaze iz učiličića u uši i roje vre. Ali se po tragu i u okolinskim učiličićima.

Očaj ga okuse: shvatio je, da andeo ne će ni za to godina popraviti sam ono zlo, što ga četa vragova za čas učiličiću.

Oseti gorko kajanje, udari u plač i pada pre nego francjevac, koji je još stanju pitači ga, da li će mu Bog ikada oprostiti i učiniti, da prestansi posjedi njegovih učiličića.

„Da, Giuliano, odvrati Božji čovjek, Bog će tebiti oprostiti, ako se kaješ! All znaj, da se učiličiću zlo, kdo izgubio vrijeme, ne može nikada vratiti natrag!“

Liturgijski kalendar

NEDJELJA, 25. TRAVNJA

četvrtje po Uskrsu. — Sv. Marko evanđelista. Zvao se i Ivan. U kćuri nje-
gove majke Marije saastajali su se prvi
kršćani. Pratio je svoga strica sv. Barto-
lomaju i apostola sv. Pavla na prvom
putovanju. Bio je uz sv. Pavla u nje-
govom osvojbu Crugom zatočenih u Rimu.
Osvojio su srdačne bale njegove
veze sa sv. Petrom, čijim je bio pratio-
čnik i učenikom. Prema propovijedima
sv. Petra napisao je i svoje o sv. Evan-
đelje, zbog čega ga neki sv. Oci zovu
"Petrin Evanđelijem". U Rimu je bio
svjedokom mučeništva sv. Petra i sv.
Pavla. Bio je biskupom u Aleksandrijiji,
gdje je prisrđio mučenišku smrt. 25

PONEDJELJAK, 26. TRAVNJA

Sv. Kleto i Marcellin, pape mučenici
Sv. Kleto je drugi nasijećajni sv. Petru
na papinskoj stolici u Rimu. Podjele-
nog je na 25 župa. Mučen uz sa-
obra Dominciju na 25. lipnja i pokopan uz sa-
obra Petru. — Sv. Marcellin, papa od 296.
— 564. Za cara Loka cekacija bila mu je
održljivana glava zajedno s mučenicima
Klaudijem, Crisom i Antoninom. —
Sv. Vilim i Peregrin. Vilim rođen u
Antiohiji g. 1100. Sin mu Peregrin ho-
dacio je u Jerusalam, gdje je ostao
dvorec bolesnički, i tu je ga nasad-
ao. Prodala su sve svoje imanje i pos-
avljali se njezi bolesnička i aromatska

TOKAK, J. TRAVNSK

Blažena Ozana je bila crnogorska selka Relej 25. XI. 1480. Zvala se Katarina Kocia (Dujović). U njoj je posrednik G. 1507. očišćio u Kotoru i u službu vijećnika Aleksa Bucinjha. U 22. godini stupila u red sv. Dominika. 1508. postala redovnicko ime Ozana. G. 1521. postala u samostan kraj crkve sv. Pavla u Kotoru i tu je proveđa 44 godine. Vinula se do najvećeg kričanog savršenstva. Andreješki čistoto i strogoću pokorila njezine su glavne kreplosti. Umrla 27. IV. 1565. Pokopana bila je u crkvi sv. Pavla do gr. 1507., a onda prenesena u stolnu crkvu sv. Marije gdje se i danas čuva. G. 1927. proglašeno je da je Papa Pio XI. blaženom. Sv. Petar Kanizije. Prvi njemački haušovac. Rođen g. 1543. u Neimburgu Neimurnom je radio za sv. Crkvu u Njemačkoj, Švicarskoj i u Austriji. Neimurmu je sašao stekao svojim Ratifikacionom, zvog čega je proglašen i crkvenom učiteljem. Umro 21. XII. 1597.

slušanja (kao i s v. Notburga). Rođen
na g. 1212. u Italiji. U Luki bila je
slušljana kod jedne obitelji 48 godina.
Uvijek je imala ruke po radu, a sreća
pri Bogu. Strpljivo i krotko podnosiša
je uvrede, a odlikujući od avoјih usta-
dijelila siromasima milosrđem. Umrla
27. IV. 1272. Po njezinoj smrti dogo-
đala se mnoga čudesa.

Sv. Pavao od Križa.

Italij g. 1693. Gojno pobožnosti prema
ispetom Spasitelju. Osnovao red pa-
šionista (red muke Isusove), koji pro-
vode život razmatrajući neprestano
muku Isusovu i obraćaju griješnicima
propovijedajući Gospodinovu muku. Če-
sto je molio: Gospodine! Zahvaljujem

Ti, što si umro na Kristu za moje grehe (300 dana oproštenja svaki put). Umro 18. X. 1758. u Rimu. — Sv. Vlado, mučenik. Ostat glasovit mučenika Gervazija i Protazija. Radio se u Miljanu. U Raveni obratila se strastljivo mučeniku Ilejaniju. Uzracina, kojeg je i pokopao. Sam bude stradno mučen. Milioni su mu korsi, trgala mesec i dva bacaju u duboku jamu i zatpirali kameđem 25. IV. oko g. 150. Njegovu ženu sv. Valeriju pođa po sveto tijelo svoga muža u Ravenu. Na povratku isprebjali su je pogani. Nakon 3 dana umrla u Miljanu i pokopana uz svoje slike sv. Gervazije i Protazije.

CETVRTAR, 29. TRAVNJA

Sv. Petar, mučenik. Rođen g. 1206 u Veroni. G. 1221. stupio u red sv. Dominika. Bio je revan propovjednik. Kad ga je krijevojerni utak pital još da li je dječjina, što je učilo u školi, odgovor: „Vjerovanje apostolsko“. Za to vjerovanje počinje i je mučeniku smrт 16. IV. 1242. Ramen pisao ga je svojom krvju na zemlji. U kapelici sv. Jurja u Bakšamuri u Zagrebu nalaze se njezine skele i pročišćeni svetište.

PELAK ŽE TRAVNIK

Sv. Katarina Sienska, djevica. Rode na u Šem u Italiji 25. III. 1347. U ranoj mladosti zavjetovala djevičanstvo. Kad su je nezani progonili zeleći

da se oba uđa. Njeg
bavku ko mati uza sv

avak u kojim su i svi njegovi ne-
vaničevi. Stupaju u treći red sv. Do-
mina. Neka trećečasna bolesnica od-
lazi na prsimu i nitko je nije htio
dvoriti z bog teškoga zadana. Sv. Ka-
tarina je je dugo dvorila i častila ranu-
čoru. Bolesnica je postala mirzta svoju bolni-
čarku, sumnjivoj je i klevetati. Sv. Ka-
tarina je sve to podnosišla s najvećim
mirom i strpljivostu, dok se sama bo-
lesnica nije pokojala za svoje grjehe.
Napsala je šest rasprava o Promociji
Božjim i 350 pismama. Sklonila papir
Grgura XI., da se povratio iz Avi-
gnona u Rim. Imao joj se ukazao nudeči
zivot zlatnu i trnovu krunu. Ona je oda-
brala trnovu i pritisknula na glavu ta-
ko, da se jako zakrvavila. Drugi put
joj se Spasitelj ukazao sa srebrnim
krizidžem, koji je ona dan prije darova-
na jednom stromaku. Umrla je 29. IV.
1380.

Sy. Slin i Jakob are

— Sv. Filip apostol spominje u svom pismu do Rimanaca da je sv. Petar i Andriju, njemu rečekao: »Svijet meni!« Filip je doveo Gospodnju Bartola (Natašinu). Propovijedao je Evandjele u Skitiji. U Hieropoličanu u Maloj Aziji bilo je prisjeten na križ i zatim sastan kamenjenjem na križ. — Sv. Jakob Misadi apostol, sin Alfeja i Marije, rodak Bogorodice, brat Jovana Krstitelja, učenik Isusa Krista.

Az kršćanskog nauka

11. Božja veličina i dobrota

Bog je pokazao da nam ljudi žume, što nas je stvorio, što nas je izabrojao prije postankom svijetja (Ef. 1. IV.), te nam je čarstva nebitka pozvao na bitak. To je prvo veliko dobročinovo, koje nam je Isakazao, što nas je izabrojao. „Bože je biti ne poegno ne biti. Nama je ljudima naše postejno se stvar tako razumjavaju po zebi, da mi tek rjetko na to mislimo, tali o nama je Bog Isakazao, veliku dobrotu, kad nas je stvorio. Kad je sr. Klara umirala, zaključna molitva njezina života bila je: „Bože, ja ti hrvanjujem, što mi ste stvorio. Njoj je stvarjalo pred očima i u srcu ovu veliku dobročinost. Bog je svi do sumraka svijetlji. Bog ljudi sve što jest, i ne mira onoga što je stvorio (Mdr. 11, 25). Sa stvaranjem On je učinio da stvorenje učestvuje u njegovoj svršenosti i učinio ga svojom silikom; kao što je beskrajno svršenstvo ljudi same, tako će ono svršenstvo i sva svoja stvorenja. I to ljubljiva, koja se ne samo stepenom već i vrstom ljubavi razlikuje od ljubavi ljudi; mi ljubimo neko bilo, jer ima edilka a Bog ja ljubi, da mu te odiše dade (Toma Ákvinški).

Nade je stvaranje mrežanog čevi
članak dugoga, beskonacnog lanca
Božjeg dobročinstava. Danonice, svaka
čovjeku duga Bog nas obespačio svojim
doprinosima. Gledaj nebo, zemlju, more,
Svet je to na radi svašto stvorio. Ništa
ni dočkala nijedne dobrote? Svet kralj
David u ēudi kliče: »Kad pogledam nebo,
đevoji prati tvorjiv, mjesec i zvjezde,
što su mi namjetio — što je bojev, da
ga se spominjaju? Spazio si ga mao isto
ime od Anteša, okrujno ga si slavom i
čašću i postavio nad đelat ruku tvorjiv.
Sve si mu metnuo pod noge, ove i Ševeda,
k tom i životinje pojake, pice
nebeske i ribe morske, stogod ide stava
zuma moreškina. (Ps. 4-9). Davidov
san Salomon dobio je od proroka Natan
po našlog Božjeg imen Jedicja,
Mijenjan Gospodnjicu (11. Kralj. 12,25).
Jednuta je ne samo Salomon nego i
svaki čovjek, što ga je Bog stvorio.

Kako li blamo mi morali biti posebno

zahvalju Bogu! Poput sv. Franje, koji mu je sa suzom u oku zahvaljuje za srušnu komad kruha i gvitaju vode, i za sroki karnevin, koji mu je stalo kao stol. Ili ka sv. Petar Faber, koji je vešela oka gledao preko maslinnika i vineograda i — kača oni to nisu mogli — u njihovu ime zahvaljujući da je svu njihovu ljetopu. Ili kao onaj djetinjek u apak mudri pastir, koga su jedino zatekli da birkancila, kad je stao pred jednom tribusastom žabom i plakao. Na pitanje, što ga tako jako dira, odgovorio: „Plaćem, jer još nisam Bogu zahvalio na tome, što me je stvorio kao čovjeka, a ne kao takvo bledno stvorenje.“

Najvećma se treba čuditi, što nas Bog

jos i kao grješnike ljubi, dađe još i onda, kad mi ne samo zaboravljamo da mu zahvalimo na njegovim dobroćinstvima, već na njih uzvrćamo nesahvalnoću. »On čini da sunce izlazi nad dobitima i zlima i daje kisu pravedni-

ma i nepravđenima. (Mat. 5. 45).
Kako li ubij Bog na grješnike! Da nas otkupi, da je to snrt svoga jedinorođenoga Šina. Ona nam vabi svojom milosrđu, da nam opet može oprostiti. Ono, što se o nekom velikodušnom caru reklo je uigraženje, to je o Bogu istina. On nije nikada nista drugo zaboravio nego primljene uvrede. Bog toliko zaboravlja uvrede, da grješniku daje opet nova dobroćinstva, kao da nije nista bio između Stvoritelja i stvara; Bog čušće grješnika, res posvećujućom misiću koja onaj o u Izgubljenju sâna novim ruhom. On ga hrani Kruhom života. Običaje mu vječno blaženstvo. Ja će biti tvoji plaća.

Da se pojme i sada pod Božjom svetinjom, kojom je on stvorio svijetove; još je vrijednije učavljenja Božje milosrde, kojim on ništiti grijeha i mrtvoj duši daje novi život.

URED ZA KATOLICKI RADI
RAD osnovan je u Koblenzu u Njemačkoj, a zadatak mu je, da poduzme potrebne korake u svrhu ispravnog izjeđivanja i obavještavanja javnosti o katoličkom vjerskom životu u Njemačkoj.

IZ KATOLIČKOG SVIJETA

NA POTCAJ POKRETA "PAX CHILDESA" (mir Kristov) predradiće se od 26.-30. srpnja ove godine međunarodno hodočašće u Lurd. Hodočašće će imati strogo pokornički značaj, narodi će učestvovati, zapomnići će se kajati te moliti za mir Kristov. — Na bijelu nedelju bili su delegati pokreta »xz Christus« iz Francuske, Nizozemske, Švicarske, Luxemburga i Italije sakupljeni u Kevelenu u Njemačkoj na konferenciju vjećanje. U svojim izvještajima i raspravama bili su za tím da pronadu nove puteve međusobnog razumevanja.

HRVATSKI BISKUPI, sakupljeni pod predsjedanjem kardinala Faustinera u Kreuzingu, zvani su zajedničko pastoralno poslovne, koje se čitalo u svim crkvama, zavrsavši na drugu nedelju poslike Uznesenja. U tom pismu ističu misao, da mu svim narodom končano je dalo velika obitava, stvaraju jedan organizam, te da ne može biti ni mira ni blagostanja, ako se ne poštivaju prava pojedinih naroda. I tu vratio se akta strada jedan ud, s njim stradaju svi učenici (I Kor. 12, 26).

BECKI CRKVENI LIST "KIRCHEN-ZEITUNG" počeo je izdati pretočno do godine (18. travnja 1948) kao glasilo *"Familien- und jugendzeitung"* i *"josefinazma"*. Svojim solinskim clancima stekao je ljestvu vrata ogleda. Obzorij na njegovu veliku i oduševljujuću ulogu, koju je igrao u *"Kor" - u romenama*, njegov je jubilje značajan datum.

UNA SANCTA (jedina sveta — od rječi: Vjerujem jednu svetu Crkvu) zove se pokret, koji se narodio za vrijeme nacionačkog-palestinskih vladavina i posebno naglo rast u Njemačkoj. To su austriaci prestatvnik i vjernika razdelili kršćanskih vjerospovjednika, na kojima se održavaju zajedničke molitve i predavanja u svrhu međusobnog razumijevanja i blženja. Nedavno je u Berlinu održan takav sastanak u jednoj crkvi, u kojoj ima mješta za 2.500 vjernika; pol sata prije početka bila je crkva popukom puna. Kao prestatvnik katolički govorio je dr. Pinak koji je poznat po svom radu u liturgijskom pokretu.

VJEĆNE NEKTE, kakve postoje narodno u Sjevernoj Americi (kao na pr. svjetodjel Jehova, adventisti, metodisti itd.) potiču se razvijati veliku djelatnost u Poljskoj.

KARDINAL VON PREYSING, biskup Berlina, izjavio je prilikom svog posjetu u Parizu među ostalima i ovo: »Ja sam zadovoljan s vjerskim životom u berlinskoj biskupiji... Usprkos svim nevoljama i potesnicama crkve su pu...»

OTOK CEYLON, koji je kroz 250 godina bio britanska kolonija, sad je slobođan. Od sedam milijuna njegovih stanovnika ima 600.000 katolika.

IZ NEW YORKA JAVLJAJU, da se u jedan traptički samostan javio nečekivano veliki broj novinarata, tako da se već misli, na počrtanje samostana nečekivano novogradnjama.

BIVSI MINISTARSKI PREDSEDNIK SVEČENIK, u Samostanu sv. Andrija u Brugu u Belgiji zaredio je za svećenika benediktinac Kin-z Pierre Celestin Lou Lou Tseng Tsiang, bivši ministar vanjskih poslova i ministarski predsednik kineske Republike, bio je vođeni član kineske delegacije kod potpisivanja versajskog mirovog ugovora. Iza smrti svoga člena 1927. pošao je u samostan. Prigoden njegova redenja bilo je prisutno mnogo ljudi.

U KANADI ima 25/00 trećireduca sa Franje. Ovi trećoredci izlaze učitri i mjeseca časopisa.

KATOLIČKA CRKVA u Kini ima sada 354 nadbiskupije, 1.015 biskupija, 54 samoupravnih opština i prefektura, 138 apostolskih prefektura i 13 samoupravnih misijskih područja.

U ČEHOSLOVACKOJ Katolička Crkva broji 2 nadbiskupije (Prag i Olomouc), 10 biskupija latinskog obreda i jednu biskupiju katoličkog obreda (Prešov).

U RIMU priprema se instaliranje apata za prijenos televizijom. Sveti Otar prisustvujeće će kao privatna osoba na prvom pokusnom prijenosu s radijova oko crkve sv. Eugena.

KATOLICKE SKOLE u Belgijском Kongu dobile su nedavno od belgijskih državnih vlasti potpuni 46 milijuna belgijskih franka. Katoličke škole su jedine škole, koje postoje u Belgijском Kongu. Vode ih od 1884. g. oči misionari.

PRLIKOM NEDAVNOG popravka Rašelove tresse, »Raspava o Presv. S. Klementu« nađen je i jedan zanimljiv grafit, koji je do danas izmakan oku stručnjaka a koji popisuje imen Martini Luther, im i prezime nesretnog redovnika koji je prouzročio protestantski otpad Urezana slova velika su 8 cm, i budući da potječe sigurno od jedne pismene osobe iz preve počinje XVI. stoljeća, stručnjaci vjeruju, da se tu radi stvarno o Lutherovu popisu.

PASIONSKES IGRE izvedu se od 1931. g. i u malom holandskom gradicu Tegele. Igre se izvode svake pete godine. Kako je rat prekinuo treću izvedbu ovih igara, koja se trebala izvesti 1945. g., on je izvezna tek 1946. g. Z ovu prvu sagradeno je posebno kazalište 13 metara visoko, i zgrada od opeke, koje predstavlja Jeruzalemski hram, palaću Poncija Pilata i kralja Heroda. Glumci u Tegele ne primaju za svoju glumu nikakve novčane nagrade, kao što je primaju oni iz Oberammergaua.

IZ STATISTIKA s međunarodnog sastanka »Caritas« u Luzernu (Švicarska) poznato je, da u Evropi postoji oko 20 milijuna gladne ili bolesne djece, koja su potrebna pomoći.

Uz Stroßmayera i Račkoga znamo, da postoje cijeli niz hrvatskih svećenika, koji su se osoblito isticali u radu na kršćanskoj prosvjeti u Hrvatskoj. Spomenimo neku imenu, barem ona najznačajnija iz povijesti.

Tko je osnovao prvu hrvatsku tiskaru? Biskup Kozić u Senju.

Tko je prvi pokusao uvesti današnji način pisanja? Pop Šime Budinić.

Tko je sastavio prvi rječnik hrvatskog jezika? Isusovac Miklaj.

Tko je sastavio prvu slovenicu hrvatskog jezika? Isusovac Kašić.

Tko je naš najbolji pučki pjesnik? Franjevac Kačić.

Duhovno štivo

Citanje nabožnih knjiga uvijek blagovno djeluje na naš duh. No kadikada s dogada, da ono izvodi prava čudesu obraćenja. Navest čudan primjer.

Sv. Augustin prijevodio je o sebi, kako mu je u duši bježjana strahovita borba s vlastitim pogreškama i navikama, i kako je bio slab i neoduljan, da ih se odreće. Stenjao sam pod težnjom lanaca, ponuci u želji, nego od moje volje, koja je stvdnula kao željezo. Opaki ne prijateljuju ju, da sasvim osvojim i bacim ne nesalomljive ekvice. Kad sam pomislio da mi se vježba otognuti od dosadanjih navika, napala me smrtna muka, i gino sam u neizbjegljivoj tjeskobi.

Moje stare prijatelje, razuzdanosti i ludovanja, držahu me nevidljivim rukama i dovršavaju mi pune gnjeva: »Šta,

ti nisi hoćeš ostaviti? Hoćeš da nam zauvijek kažeš zbogom? O kako su bile odurne slike, kojima su one ispunjale mjuđu dvaka. Ovakvo opisuje Svetac borbu, koja je bježjana u njemu prije obraćenja. »Sjutra, sjutra, tako je uzdješ, »samo ne danas napustiti slatkoči opačine! I kako je pokonjao došao do pobjede? Jednoga dana čujem on, kako neki dječji glas pjevajući govoriti iz susjedne kuće i po više puta opetuje: »Uzmi i čita, uzmi i čita! »Osjetio same, veli sv. Augustin, »da mi to božanski glas zapovijeda, da otvormi knjigu i čtam. Sto mi prvo pada pod okom. Ja to učim, i pročitam iz poslanice Rim. anima glava 13., redak 13. i 14.: Ne žđeranju i pjanstvu, ne u nečistoću i rasputnosti, ne u svadi i zavisti, nego se obucite u Gospodina Isusa Krista, i tijelu n'ugadjate u požudama. Taj čas zasjaha je svjetlost u mojoj duši, postao sam odričan, i nestao je tim dvojbe. — Tako se eto potvrdilo statoraskutovo. Citanjem pobožnog štiva bila je sklonjena moć zla, i nad ruševinama dugogodišnjih grješaka uzdigla se od onoga časa prekrasna zgradu krpasti i svjetlosti!

Osnivači redova i duhovnih učitelj vrlo su cijenili duhovno nabožno štivo, provođivali su ga i propisivali u redovnim privilimima. Sv. Ignacije Lojola promjenio je svog život povodom čitanja načelnika knjiga, postao osnivač isusovačkog reda i veliki svetac. I dalje je kroz cijeli život čitao nabožne knjige, a svojim redovnicima na steću stavlja, da ih jednako žaram i magrom svaki dan čitaju, kao što marno obavljaju ipak savjeti, razmatranje i molitvu. I drugim pobožnim osobama bile su nabožne knjige: Sv. P. Smr. Život svetaca, »Nasljednik Krista, i druge, stalni pratnici u životu. Iz jačljivog čitanja takovi knjige crplju su oni uvele iznova, hrabrost, snagu i poticaj za krepostan život i za sve uže sjedinjenje s Bogom.

Naši pokojnici

† FRANJO JURIG

Na veliki četvrtak 25. ožujka o.g. umro je u Modrići začasni kanonik, dekan i župan k Franjo Jurig. Rođen je u Donjoj Maloj, kuli točiljkoj 27. XI. 1878. Kroz četvrteset je godina župnikova u Modrići. Radi svoga otvorenog karaktera i radinosnosti bio je ugodjen i kod naroda i kod crkvenih vlasti. Na Kobilici Subotici je sahranjen na groblju kod Gospine crkve u Cardaku. Mnogi muslimani i pravoslavni kao i katolici došli mu na sprovod.

Počinjan u miru Božjem!

¶ ROUSSEAU: »Povijest liturgijskog pokretas (Paris, Ed. du Cerf 1945).« jedino je da doma izdaju dijelo, koje obrađuje povijest liturgijskog pokretas u Crkvi. Djevo je izasluo dosad u dva vjesnika. U skroću će u tisku 3 i 4. svezak, koji obrađuju i na novoj povijest liturgijskog pokretas u Njemačkoj i Francuskoj.

NOVI ATLAS katolickih misija izlazio je ove godine u Ratu. U njemu se mogu naći svih novopisani podaci o radu i uspostavljenim katolickim misjonarima na cijelokupnoj teritoriji.